Тут ліс повалений лежав,
гіллям трупіни прикривав
немовби сам себе чімхав
і падав, де стояв.

Тоді настала тут весна,
змагались води і вітри,
і в сонці зблиснула згори
сокира замашна!

Вже я: "Дитину забери!" –
кричу очима діда з дна
старого міста.